

عنوان مقاله:

بررسی عنصر شخصیت و شخصیت پردازی در ادبیات داستانی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی ادبیات و پژوهش های تطبیقی در آن (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمدفواد سراج الدینی - کارشناسی زبان و ادبیات فارسی، آموزش و پرورش شهرستان مریوان، استان کردستان

سرگل فتحی - کارشناسی علوم تربیتی، آموزش و پرورش شهرستان مریوان، استان کردستان

خلاصه مقاله:

شخصیت پردازی، یکی از مولفه های اصلی داستان به شمار می آید و قدرت هنری نویسنده در تکامل و پرورش هر چه بهتر آن در بطن داستان، می تواند یکی از نقاط قوت و عامل جذب مخاطب باشد. عنصر شخصیت به عنوان اصلی ترین ساختمان روایی در هر داستان، نقش به سزایی در روند پردازش پیرنگ و شکل گیری رویدادها و حرکت رو به جلو هر متن روایی دارد. این پژوهش به بررسی عنصر شخصیت و شخصیت پردازی در ادبیات داستانی می پردازد. با توجه به ماهیت و مفاهیم پژوهش، این پژوهش یکپژوهش توصیفی و روش مورد استفاده برای انجام آن، روش کتابخانه ای می باشد. شخصیت به هم راه پیرنگ محوری ترین و مهم ترین عناصر داستانی بشمار می آید. عنصر شخصیت در ادبیات داستانی قدیم و جدید عنصری ثابت و با اهمیت بوده، و سنگبنای اثر ادبی را تشکیل می دهد. در بیان اهمیت شخصیت داستانی همین بس که اگر در داستان، شخصیت وجود نداشته باشد، ماجرای اتفاق نخواهد افتاد. شخصیت ها در متون داستانی به روشهای مختلفی از جمله روش مستقیم و غیر مستقیم، شخصیت از نظر نقش (شخصیت اصلی، قهرمان، ضدقهرمان، شخصیت فرعی، سیاهی لشکر)، از نظر ارتباط شخصیت ها با یک دیگر (ارتباط کلامی یا گفت و گو، ارتباط غیرکلامی) از نظر تغییر در رنگ چهره اشخاص) بر اساس قیافه و خصوصیت های ظاهری (و... مورد بررسی قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

شخصیت، شخصیت پردازی، ادبیات داستانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/605095>

